

Bénédicte Lucereau

Po Božji podobi
Svetopisemske besede za pare

Uvod

Bog govori. Bog nam tudi danes še vedno govori. V posinodalni apostolski spodbudi *Radost ljubezni – Amoris Laetitia* v § 22 papež Frančišek zapiše, da »se Božja beseda ne pokaže kot niz abstraktnih tez, temveč kot priateljica na potovanju; tudi za družine, ki se znajdejo v krizi ali sredi kakršne koli bolečine, saj jim kaže cilj poti, ko bo Bog ‘obrisal vse solze z njih oči in smrti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja ne vpitja ne bolečine’ (Raz 21,4)«. Skozi vse Sveti pismo odlomki govorijo o parih, pripovedujejo zgodbe parov in – pare nagovarjajo. Izbrane odlomke, ob katerih lahko premišljujeta sama ali skupaj, spremljajo kratka razlaga in vprašanja, ki usmerjajo in hranijo pogovor med zakoncema, včasih tudi molitev ali sklep, ki ga lahko sprejmeta vsak zase ali skupaj. Knjiga za na nočno omarico torej, v kateri Bog spregovori parom in jih nagovarja v specifičnosti njihovega poslanstva – zakona.

1.

Prva Mojzesova knjiga

1,26-28.31

*»Moža in ženo ju je ustvaril«:
različna in dopolnjujoča se*

Bog je rekel: »Naredimo človeka po svoji podobi, po naši podobnosti; naj gospoduje ribam morja in pticam neba, živini, vsem zverem polja in vsej laznini, ki lazi po zemlji.« Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moža in ženo ju je ustvaril. Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: »Plodita se in množita, napolnila zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam morja in pticam neba in vsem živim bitjem, ki se gibljejo na zemlji!« Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je prav dobro.

RAZMIŠLJANJE V PARU

Bog je moža in ženo ustvaril po svoji podobi, a ne le, da bi mu bila osebno podobna po svojih pogledih, kretnjah, zmožnosti sporazumevanja z besedo,

pogledom, služenjem in bratsko ljubeznijo. Tudi zato, da bi bila kot celota, kot mož-in-žena v svojem ljubezenskem odnosu, svoji medsebojni naklonjenosti, nežnosti, spolnosti, skupnem delu – oba skupaj čim bolj podobna Bogu in bi vsemu svetu oznanjala, da je Bog Ljubezen, da je smisel življenja – ljubezen. Ljubezen je mogoča prav zaradi moško-ženske različnosti: potrebujem drugega, ki me dela bolj moškega, bolj žensko, in mi omogoča, da rastem v svoji istovetnosti in osebni poklicanosti. V vsakdanjem življenju ni prav nič preprosto živeti te različnosti, ki nas hitro lahko razdraži, razočara … Vendar ljubezen do drugačnosti presega različnost, ki omogoča dopolnjevanje in poželenje.

Za korak naprej

- Katero temeljno različnost lahko pri drugem občudujem?
- Katera moška ali ženska poteza drugega mi govori o Bogu?
- Ali katero od razlik pri drugem posebej težko prenašam?

2.

Prva Mojzesova knjiga

2,18-24

*»In bosta eno meso« :
ena in ena je tri*

Gospod Bog je rekel: »Ni dobro človeku samemu biti. Naredil mu bom pomočnico, njemu primerno.« Gospod Bog je torej naredil iz zemlje vse živali polja in vse ptice neba in jih privedel k Adamu, da bi videl, kako jih bo imenoval, in da bi vsako živo bitje imelo tisto ime, ki bi mu ga dal Adam. In Adam je dal imena vsej živini in vsem pticam neba in vsem živalim polja, za Adama pa se ni našla pomočnica, njemu primerna. Tedaj je Gospod Bog dal pasti na Adama trdno spanje, da je zaspal. Vzel je eno njegovih reber in tisto mesto napolnil z mesom. Gospod Bog je iz rebra, ki ga je vzel Adamu, naredil ženo in jo privedel k Adamu. Tedaj je rekel Adam: »To je zdaj kost iz mojih kosti in meso iz mojega mesa; ta se bo imenovala móžinja, kajti iz moža je vzeta.« Zaradi tega bo zapustil mož očeta in mater in se držal svoje žene in bosta eno meso.

RAZMIŠLJANJE V PARU

Eno – in vendar dva: kakšen izziv! Ne da bi drug drugega povozila, nadvladala, se drug z drugim zlila ... V tem je ves izziv zakona in skupnega življenja. Sveda ne gre le za spolne odnose, saj je vprašanje dosti globlje! Gre za podelitev in dar svoje celotne osebe drugemu, ne da bi količkaj zadrževali zase, v popolni daritvi, zaradi katere je zakon res poklicanost, in prav tako res tudi pot svetosti. Zato je treba znati zapuščati: svoje starše, svoje stare navade, včasih svoje predstave, svojo lastno voljo in s svojim ljubljenim bitjem imeti eno voljo. Drugi nikoli ne bo tekme, »nasprotnik«, ki bi ga bilo treba pobiti: prijatelj je, ki mu je treba pomagati iz njegove samote, zločeste samote, ki človeka oklepa in spravlja v obup. Bog ve, da moški in ženska nista ustvarjena za samoto, temveč za odnos: kakor on, znotraj Svetе Trojice. Kako sem lahko drugemu življenjska pomoč, ob kateri postaja bolj živ, bolj to, kar je?

Za korak naprej

- Kako naj ustrežem pričakovanjem, ki jih ima do mene drugi, hkrati pa ohranim spoštovanje do sebe in ostanem to, kar sem? Se lahko o tem pogovarjava?
- Sem še vedno navdušen nad osebnostjo sozakonca? Nad njegovo notranjo in zunanjim lepotom?

- Ali se vedem tako, da ga obravnavam kot »enakovrednega« in do njega nisem vzvišen? Bog vsakogar ljubi z brezpogojno ljubeznijo: ali tudi sam gledam na drugega, kakor nanj gleda Bog?

85.

Luka

6,39-42

Iver in bruno

*P*ovedal pa jim je tudi priliko: »Mar more slepi voditi slepega? Ali ne bosta oba padla v jamo? Učenec ni nad učiteljem. Toda vsak, ki bo izpopolnjen, bo kakor njegov učitelj. Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v lastnem očesu pa ne opaziš? Kako moreš reči svojemu bratu: 'Pústi, brat, da vzamem iver, ki je v tvojem očesu,' če sam ne vidiš bruna v svojem očesu? Hinavec, odstrani najprej bruno iz svojega očesa in potem boš razločno videl odstraniti iver, ki je v očesu tvojega brata.«

RAZMIŠLJANJE V PARU

»Jaz? Jaz nisem nič kriv! Ti si tisti, ki ...« Kako naj bi dajali nasvete sozakoncu, ko pa sami na svoje življenje nimamo jasnega pogleda! Že kar smešno je, kako

pogosto drugemu očitamo tisto, česar sami pri sebi ne prenašamo (seveda pa tega ne vidimo!). Psihologom mehanizem ni neznan: imenuje se projiciranje. Hibo, ki je nočem videti pri sebi, zelo dobro vidim pri tebi. In dejstvo, da jo skušam odpraviti pri tebi, mi omogoča, da se izmikam notranjemu delu, da bi jo odpravil pri sebi. Vsi imamo »slepe pege«, ki nam preprečujejo, da bi videli resnico, zlasti pa, da bi bili sočutni do drugega. Naj se vsak ukvarja s sabo in prizna lastne slabosti, preden se začne vtikati v življenje drugega in iskati, kaj vse je narobe. Lahko se bridko zmoti ...

Za korak naprej

- Ali ponižno priznavam lastne napake?
- Ali sem sočuten do sebe, a si ne dajem potuhe?
- Kaj grajam pri sozakoncu?

86.

Luka

10,25-37

*V sozakoncu glejmo najblížjega
od bližnjih*

Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi ga skušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da prejmem v delež večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je zapisano v postavi? Kako bереš?« Ta je odgovoril in rekel: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca, z vso svojo dušo, z vso svojo močjo in z vsem svojim mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« Rekel mu je: »Prav si odgovoril; to delaj in boš živel.« Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekел Jezusu: »In kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril in rekel: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da je šel po tisti poti neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega

pa je prišel tudi neki Samarian, ki je potoval. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zlil olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: 'Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj gredé povrnili.' Kdo od teh treh se ti zdi, da je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« Jezus pa mu je rekel: »Pojdi in tudi ti tako delaj!«

RAZMIŠLJANJE V PARU

Ljubezen do bližnjega je v tem, da gledam tistega, ki mi je blizu, s komer živim, in se zblizujem z njim. Lahko sva si telesno blizu, a sva čustveno in duhovno vsaksebi. Včasih mi kak zakonec reče: »Počutim se kot kos pohištva!« Kako žalostno! Rutina in vsakdanjost lahko hitro povzročita, da se na prisotnost drugega navadimo, ga nič več ne občudujemo, ga sploh več ne opazimo. Žene se pogosto pritožujejo, da mož sploh ne opazi, da so bile pri frizerju ali da so si kupile novo obleko ... Edino, kar pripomnijo, je: »Spet si zapravljala!« Ali mož, ki vsak dan odnese smeti in vozi otroke v šolo, posluša: »Doma ničesar ne narediš!« Vendar lahko spremenimo svoj pogled, lahko ga spreobrnemo: »Drugi je po toliko letih še vedno ob meni: kako ču-

dovito! Hvala ti, Gospod! Le kako, da me po vseh teh letih sploh še prenaša!«

Za korak naprej

- Pozitivno poglejmo na drugega, poiščimo njegove močne plati, njegove odlike, zaradi katerih ga cenimo.
- Skušajmo se mu telesno približati z nežnimi kretnjami, spodbudnimi besedami, pohvalo.
- Izprašajmo si vest o tem, kako gledamo na drugega.

87.

Luka

10,38-42

*Marta in Marija:
ne izberite napačnega dela*

Ko so potovali, je prišel v neko vas in žena po imenu Marta ga je sprejela v svojo hišo. Imela je sestro, ki ji je bilo ime Marija. Ta je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegovo besedo, Marta pa je imela z obilno strežbo veliko dela. Pristopila je in rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je moja sestra pustila samo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!« Gospod ji je odgovoril in rekel: »Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila boljši del, ki ji ne bo odvzet.«

RAZMIŠLJANJE V PARU

Vsakdanje življenje v paru je polno priložnosti za medsebojne usluge. Služenje drugemu je v tem, da

vidimo, kaj bi ga razveselilo, da ga kdaj prijetno prese netimo: »Danes se pa jaz javim, da bom skuhal kosilo!« Ali pospravil po kosilu ... Vedno se najde kaka »dobra zamisel«, kako lahko služimo drugemu, kako lahko postanemo služabniki – kakor Jezus. Jezus se poniža, poklekne pred svojimi učenci, da jim umije noge: prepusti se jim na milost in nemilost. Tudi jaz lahko »pokleknem pred drugim«, se odpovem temu, da bi moral vedno imeti zadnjo besedo, priznam, da je to, kar je povedal, pametno (tudi če se s tem ne strinjam!). Pomeni, da dam prednost pred tem, kar je dobro zame, temu, kar je dobro zanj: odprto ali zaprto okno, da se skupaj odločiva, kam bomo šli na počitnice ali kaj bomo sku paj počeli, da spoštujem njegovo delo (in nimam za pomembnejše svojega, ker prinaša večji zaslужek) itn. Služenje se dotika vseh drobnih vsakdanjih pozornosti: od tega, da vstanem malo prej, da je tuš potem na voljo drugim, da se malo prej vrnem iz službe, ker je drugi utrujen, da z otrokom ponovim učno snov itn. Kakšna obzirnost! Le kako bi se utrudili, če nas vodi dinamika ljubezni? Rutina je hudičev izum! Služenje nas umešča v konkretnost, v resničnost. Nismo več v navideznosti, zlaganosti, prevarah. Ne morem reči »rad te imam« in ti odreči, da bi vstal in popestoval otroka, ki je sredi noči zajokal ...

Za korak naprej

- Saj nimam časa, da bi molil! Delo doma mora biti opravljeno! A če je opravljeno brez ljubezni, ali iz računarske ljubezni, ki zahteva plačilo, potem je Jezusov očitek povsem upravičen ... Sklenem, da se bom priporočil Svetemu Duhu, preden se bom lotil gospodinjskega opravila, zato da ga bom živel v ljubezni in povezan z Bogom.
- Ali služimo v samopozabi? Ali tako, da je drugi odvisen od nas, se nam nenehno zahvaljuje in sploh nima več svojega ozemlja?
- Ali smo računarji: »Vsak je enkrat na vrsti« ali: »Včeraj sem jaz ..., zato boš danes ti« ali »Vedno moram jaz ...«?

Kazalo

Uvod	5
------------	---

STARA ZAVEZA

1.	Prva Mojzesova knjiga 1,26-28.31 »Moža in ženo ju je ustvaril«: različna in dopolnjujoča se.....	9
2.	Prva Mojzesova knjiga 2,18-24 »In bosta eno meso«: ena in ena je tri.....	11
3.	Prva Mojzesova knjiga 3,1-13 Adam in Eva, zaveznštvo v slabem, zvračanje krivde na drugega, neodvisnost od Boga	14
4.	Prva Mojzesova knjiga 9,9-17 Noe in njegova družina: soodgovornost za stvarstvo; pravičen par, ki ga Bog blagoslavlja; zaveza.....	18
5.	Prva Mojzesova knjiga 12,1-5 Abraham in Sara poslušata Boga in sta mu pokorna..	21
6.	Prva Mojzesova knjiga 15,1-6 Abrahamska vera kljubuje nerodovitnemu zakonu....	23
7.	Prva Mojzesova knjiga 16,1-11 Abraham in Sara: etična vprašanja, noseča mati, ljubosumje, nezvestoba	26

8.	Prva Mojzesova knjiga 24,50-67	
	Izak je ljubil Rebeko in bil potolažen	
	po materini smrti.....	29
9.	Peta Mojzesova knjiga 6,4-9	
	Postavite Boga v središče svojega življenja in svojega	
	zakona	32
10.	Peta Mojzesova knjiga 7,6-9.13	
	Po zakramenu zakona posvečena drug drugemu	
	in Bogu	34
11.	Tobit 7,9-12	
	Poroka Tobija in Sare	36
12.	Tobit 8,4-8	
	»Da bi skupaj srečno živila do visoke starosti«	39
13.	Psalmi 33 (32) 12.18.20-22	
	Slavilna molitev	41
14.	Psalmi 34 (33) 2-9	
	Bog je zavetje v najinih stiskah	44
15.	Psalmi 51 (50) 3-14	
	»Usmili se me, o Bog«	47
16.	Psalmi 103 (102) 1-2.8.13.17-18	
	»Usmiljen in milostljiv je Gospod«	51
17.	Psalmi 103 (102) 3-16	
	Bog ne očita na veke	53
18.	Psalmi 112 (111) 1-9	
	»Blagor človeku, ki se boji Gospoda, v njegovih	
	zapovedih najde veliko veselje«	58
19.	Psalmi 116 (114-115)	
	Gospod nas, slabotne in ranljive, rešuje pred padcem	61

20.	Psalmi 127 (126)	
	Bog par blagoslavlja z otroki	64
21.	Psalmi 128 (127) 1-5	
	»Glej, tako bo blagoslovjen človek, ki se boji Gospoda«	66
22.	Psalmi 145 (144) 8-10.15.17-18	
	»Gospod je blizu vsem, ki ga kličejo«	70
23.	Psalmi 148 1-4.9-14	
	Skupaj hvalita Gospoda	73
24.	Pregovori 5,7-23	
	Preudarnost in čistost	76
25.	Pregovori 31,10-13.19-20.30-31	
	»Žena, ki se boji Gospoda, je hvale vredna«	80
26.	Pridigar 3,1-9	
	Vse ima svoj čas	83
27.	Pridigar 4,6-12	
	Zakaj bi samo delali?	85
28.	Pridigar 5,9-16	
	Denar usužnjuje	87
29.	Visoka pesem 2,8-10.14.16; 8,6-7	
	»Močna kakor smrt je ljubezen«	89
30.	Knjiga modrosti 3,9-13	
	Zaupanje v Boga in zakonska zvestoba osrečujeta	92
31.	Knjiga modrosti 7,7-16	
	Skrivnost sreče je v tem, da hrepenimo po modrosti	94
32.	Sirah 2,1-9	
	Bodimo pripravljeni na preizkušnjo	97

33.	Sirah 3,1-6.12-14	
	Spoštujmo starše na njihova stara leta	100
34.	Sirah 4,28 do 5,7	
	Obvladujmo strasti in se zatekajmo k Božjemu usmiljenju	102
35.	Sirah 9,1-9	
	Varujmo zakonsko zvestobo	107
36.	Sirah 11,7-10	
	Zakonski pogovor	110
37.	Sirah 26,1-4.13-16	
	Blagor možu, ki ima dobro ženo	112
38.	Sirah 30,21-25	
	Veselje srca je vir življenja	114
39.	Izaija 5,1-7	
	Pesem o vinogradu: žalost zaradi zavračanja ljubezni .	117
40.	Izaija 25,6-9	
	Poročna gostija	120
41.	Izaija 29,13-14	
	Njegovo srce je daleč od mene	122
42.	Izaija 40,28-31 in 41,13	
	Bog tolaži zakonca, ko jima zmanjkuje moči	124
43.	Izaija 43,18-21	
	Pozabljanje preteklosti	127
44.	Izaija 49,13-18	
	Bog naju tolaži in skrbi za naju	129
45.	Izaija 50,4-9	
	Bog navdihuje naše besede, kadar je drugi nejevoljen ali izčrpan	132

46.	Izaija 58,13-14	
	Skupaj posvečujva nedeljo	134
47.	Izaija 60,15-19	
	Obljuba prenove, izpoved ljubezni	136
48.	Izaija 62,3-6	
	Gospod te bo omožil	138
49.	Izaija 62,4-6	
	Bog je zaljubljen v vsakega od zakoncev	141
50.	Izaija 65,17-21	
	Obljuba blaginje	143
51.	Izaija 66,12-14	
	Obljuba miru	145
52.	Jeremija 17,5-10	
	Skrbimo za svoj zakon, a ga ne malikujmo	147
53.	Jeremija 31,31-34	
	»Z vama bom sklenil novo zavezo«	150
54.	Ezekiel 3,17-21	
	Bratsko opominjanje v paru	153
55.	Ezekiel 36,25-29	
	Bog najin zakon kropi s Svetim Duhom	155
56.	Ozej 11,1-4.7-9	
	Ljubezen bo zmagala nad nezvestobo	157
57.	Agej 1,4-9	
	Bog na prvem mestu	160

Bénédicte Lucereau
PO BOŽJI PODOBI
Svetopisemske besede za pare

Naslov izvirnika: Paroles de la Bible les couples

IMPRIMATUR: Slovenska škofovskva konferenca, št. 100-11/21
z dne 8. 9. 2021, msgr. Stanislav Zore

© izvirnika: 2019, Groupe Elidia

© AELF za svetopisemske citate

© za slovensko izdajo: Družina d. o. o., 2021

Prevod: Tadeja Petrovčič Jerina

Jezikovni pregled: Mojca Pipan

Grafična priprava: Stanislav Oražem

Oblikovanje naslovnice: Stanislav Oražem

Izdala in založila: Družina d. o. o.

Za založbo: Tone Rode

Naklada: 1000 izvodov

Tiskano v Sloveniji

Ljubljana 2022

Več informacij o knjigah založbe Družina na
www.druzina.si.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-236.5-453

LUCEREAU, Bénédicte

Po Božji podobi : svetopisemske besede za pare / Bénédicte Lucereau ; [prevod Tadeja Petrovčič Jerina]. - Ljubljana : Družina, 2022

Prevod dela: Paroles de la Bible pour les couples
ISBN 978-961-04-0842-0
COBISS.SI-ID 72134915
